

LBRIS

We know
books

MUGUR CIUVICĂ

SINGUR
ÎMPOTRIVA
TUTUROR

Cuprins

Introducere	7
1. Suspendarea din 2007: Cauza urii	12
2. Protocoalele SRI: Cum a instaurat un stat membru al UE și al NATO o justiție de tip stalinist	32
3. Florian Coldea: De la poliție politică și aranjarea Dosarului ICA la trafic de influență și spălare de bani	42
4. Antena 3: Presa independentă vs „m-au lins fără să le cer“	62
5. „Dau limbi libertății“: Mic dicționar de jigodii	77
6. Monica Macovei: „Procesele să se termine într-o zi, iar dacă sunt mai lungi, a doua zi, a treia zi să terminăm“	94
7. Dintre Băsescu și Voiculescu unul singur a făcut poliție politică. Iar acela nu e Voiculescu	106
8. Cinci mituri despre Dan Voiculescu	130
9. Laura Codruța Kovesi: Furt, minciuni și abuzuri	141
10. În timp ce ei furau	165
11. Daniel Morar: Supunere	175
12. Uniunea Social-Liberală: Forța ideii lui Dan Voiculescu	183
13. Emilian Eva: Cum a fost folosit un procuror abuziv și corupt pentru condamnarea lui Voiculescu	193
14. Dosarul ICA: O farsă juridică	209

15. Camelia Bogdan: „Păi bă, Bogdan, eu te știu cine ești!“ 232
16. Moștenitorii lui Petrov 272
- ANEXĂ. Scurtă cronologie a dispuței dintre Dan Voiculescu
și Traian Băsescu 292

Introducere

Un Watergate românesc

În 3 ianuarie 2017, apare o înregistrare audio în care fostul președinte Traian Băsescu relatează modul în care, în 2014, a fost fabricat dosarul în care a fost condamnat Dan Voiculescu:

Sebastian Ghiță: „Și aveți înregistrări cu toți?”

Traian Băsescu: „Coldea, doamna Kovesi, judecătoarea Camelia Bogdan. Bă, da' să vezi conversația când îmi spuneau că îl luăm pe Mustață din complet. Da? Hai, băieți, să-l aruncăm în aer! Vreți să-mi distrugeți familia?”

Sebastian Ghiță: „Ce stat este ăsta, domnule președinte?”

Traian Băsescu: „Eu v-am spus de câteva ori, stat mafiot, na, eu știu ce spun.”

Sebastian Ghiță: „Probleme cu dosarul Voiculescu?”

Traian Băsescu: „Să-i vezi când vorbeau a doua zi după condamnarea care, cum le-o spusese cu trei zile înainte, s-a împlinit. Cum îmi spunea: mâine îl luăm pe Mustață și intră Camelia Bogdan. Să-i vezi după o zi când spuneau am vorbit cu Camelia Bogdan și a spus că, dacă aveam codul penal, îi dădea 20 de ani, a putut să-i dea doar zece. Pe urmă trage concluziile Coldea, știi. Să-l vezi ce spectaculos e Coldea când trage concluzii.”

Sebastian Ghiță: „Sunteți supărat pe ei.”

Traian Băsescu: „Camelia Bogdan este. A intrat judecător în dosarul ginerelui. Un judecător care duce dosarul de-un an este schimbat și la ultimul termen a intrat Camelia Bogdan. Păi bă, Bogdan, eu te știu cine ești!”

Autenticitatea înregistrării este confirmată a doua zi chiar de Traian Băsescu, într-un mesaj publicat pe Facebook: „Am luat notă de înregistrările apărute în mass media /.../. Cu privire la aceste înregistrări, fac următoarele precizări: 1. Înregistrările au fost făcute în cadrul unor discuții private în ultimele luni ale anului 2016; 2. Recunosc înregistrările ca fiind reale“.

Așadar, Băsescu însuși recunoaște că, în 2014, a știut exact de condamnările din Dosarul ICA, Kovesi și Coldea fiind informați despre acestea cu 3 zile înainte ca judecătoarea Bogdan să condamne 12 oameni la un total de 67 de ani de închisoare în acest dosar.

În 8 august 2014, în Dosarul ICA, se comite un uriaș abuz, de tipul celor comise de regimul stalinist în anii '50 ai secolului trecut. Nu există în Europa democratică niciun caz similar. În ianuarie 2017, vinovatul principal recunoaște public fapta, fără nicio urmă de regret. Mai mult, îi denunță și pe complicii săi. Complicii, la rândul lor, se dovedesc a fi corupți, abuzivi, incompetenți, toți pierzându-și funcțiile în urma unor mari scandaluri.

În 9 iulie 2015, Emilian Eva, procurorul din Dosarul ICA, este reținut de DNA. În mai 2023, Înalta Curte îl condamnă definitiv la 2 ani și 11 luni de închisoare cu suspendare pentru că a primit mită pentru deciziile pe care le lua în calitate de procuror. Judecătorii stabilesc că Emilian Eva a luat mită în schimbul clasării unui dosar de corupție, că a efectuat operațiuni de comerț clandestine incompatibile cu funcția de magistrat și că a comis fals în declarația de avere. Fiind condamnat penal, Emilian Eva este exclus din magistratură în iulie 2023.

Judecătoarea Camelia Bogdan este exclusă de două ori din magistratură de Consiliul Superior al Magistraturii. Prima dată în 2017,

pentru că s-a aflat în incompatibilitate chiar când judeca Dosarul ICA. (Această decizie de excludere este schimbată ulterior într-una de mutare disciplinară.) A doua oară în 2018, pentru că, într-un alt dosar, a falsificat sistemul ECRIS (prin care sunt repartizate dosarele), a creat un complet fantomă și a pronunțat o sentință ilegală, desființată ulterior de Înalta Curte. Printr-o decizie definitivă a Înaltei Curți, Camelia Bogdan își pierde statutul de judecător în 12 aprilie 2022. Iar prin Decizia din 11 septembrie 2025, Înalta Curte hotărăște că fosta judecătoare Camelia Bogdan a comis abuz în serviciu prin modalitatea în care a soluționat Dosarul ICA și „hărțuirea” constantă a lui Dan Voiculescu.

În ianuarie 2017, Florian Coldea este forțat să demisioneze din funcția de prim adjunct al directorului SRI, pe care o ocupase timp de aproape 12 ani. Demiterea vine în urma dezvăluirilor legate de cadourile pe care le-a primit de la omul de afaceri Sebastian Ghiță. În 24 mai 2024, Florian Coldea este pus sub acuzare și sub control judiciar pentru trafic de influență privind aranjarea de dosare în justiție.

Laura Codruța Kovesi este demisă din funcția de procuror șef al DNA în iulie 2018, în urma nenumăratelor scandaluri legate de fabricarea de probe de către procurorii din subordinea sa, precum și a raportului Ministerului Justiției în care era acuzată de comportament autoritar și discreționar, de implicarea abuzivă în anchete și de prioritizarea dosarelor în funcție de impactul mediatic.

Așadar, la finalul anului 2025, niciunul dintre cei care, potrivit chiar lui Băsescu, au aranjat Dosarul ICA nu mai este în funcție. În același timp însă, niciunul nu este pus sub acuzare pentru faptele comise în legătură cu acest dosar. Inclusiv Decizia Înaltei Curți din 11 septembrie 2025, care certifică abuzul comis de Camelia Bogdan, constată prescripția faptelor acesteia, implicit imposibilitatea de a răspunde în fața legii pentru faptele comise.

Pentru unii dintre cei condamnați în Dosarul ICA, nici măcar revizuirea sentinței din 2014 nu mai poate înlătura consecințele

pedepsei nedrepte. Profesorul Gheorghe Mencinicopschi s-a îmbolnăvit în închisoare și a murit după ce fusese eliberat condiționat.

Abuzul fondator

Dan Voiculescu a fost cel mai mare adversar politic al lui Băsescu, iar condamnarea în Dosarul ICA a reprezentat pentru Băsescu și oamenii lui Marea Victorie, apogeul băsismului. Voiculescu nu a fost singurul adversar al lui Băsescu, nici cel mai popular, dar a fost cel mai hotărât și cel mai consecvent.

Și cel care a avut cel mai mult de suferit.

Dincolo de particularitățile concrete care au declanșat și au alimentat conflictul dintre Dan Voiculescu și Traian Băsescu, cauza principală a constituit-o diferența fundamentală de valori dintre cei doi.

Dan Voiculescu și-a construit afacerile, imperiul media și proiectele politice în limitele democrației și ale economiei de piață. Nu a „lucrat cu statul”, s-a ținut departe de orice legătură cu devalizarea băncilor de către miliardarii de carton în anii '90, a construit afaceri sănătoase, sustenabile prin propriile forțe, a fondat și consacrat cel mai important trust media din România, cu o existență neîntreruptă de 35 de ani. Luptele politice le-a purtat asumat, public, cu mijloace democratice și constituționale.

În schimb, Traian Băsescu și-a construit întreaga carieră din legături directe, și de foarte multe ori subterane, cu statul și, mai ales, cu instituțiile de forță. Într-o viață trăită aproape exclusiv ca bugetar, a strâns o avere imposibil de justificat raportată la venituri oneste. Și-a dat lui însuși o vilă în centrul Bucureștiului în calitate de Primar General, încălcând legea și morala deopotrivă. Numele său și al familiei sale este legat de mari controverse imobiliare cu valori de milioane de euro. Dar, încă mai grav, în cei zece ani în care a deținut funcția de Președinte al României, a instituit și dezvoltat un regim autoritar, discreționar, în care a subordonat Justiția

serviciilor secrete și a folosit instituțiile de forță împotriva adversarilor politici.

Diferențele dintre cei doi sunt, în mod evident, uriașe. Conflictul era inevitabil. Mizele, inclusiv libertatea presei, uriașe. În toată perioada conflictului, Voiculescu s-a luptat cu Băsescu deschis, asumat și transparent, cu mijloace democratice. În schimb, Băsescu s-a folosit netransparent și neconstituțional de instituții, abuzuri și metode represive. Amploarea acestei confruntări a marcat cel puțin un deceniu din istoria recentă a României.

Suspendarea din 2007: Cauza urii

Politica dezbinării

„Politica este arta compromisului“. Este definiția cea mai simplă, cunoscută și acceptată a politicii, pe care studenții de la Științe Politice o învață în primul an de facultate.

Compromisul în politică nu înseamnă, cum ani de zile au spus Bănescu și propagandiștii lui, discreditare, dezonoare, compromitere. Compromisul în politică înseamnă să admiti că nu ești perfect și că nu le știi pe toate, înseamnă să ascuți și să fii capabil să accepți și argumentele celuilalt, înseamnă să nu excluzi minoritatea politică de la luarea deciziilor, înseamnă să reduci partizanatul, ostilitatea și violența, înseamnă, în ultimă instanță, democrație.

Din pur populism, Traian Bănescu transformă compromisul politic într-o tară. Pentru un om cu o minimă cultură politică, virulența cu care Bănescu și propaganda sa luptă împotriva „oricărui compromis“ ar trebui să fie de ajuns pentru a înțelege că regimul este unul nedemocratic.

Bănescu face din lupta cu compromisul un standard și o temă centrală a campaniilor sale electorale.

„Eu nu am făcut niciun compromis cu nimeni“, așa avea să își descrie cu mândrie Bănescu mandatul la un an și jumătate de la plecarea de la Cotroceni.¹

Voiculescu „este rău“, spune Bănescu în campania electorală din 2009, tocmai pentru că vrea compromis. Or, explică Bănescu, „politicianul care vrea să ajungă președinte nu poate să se gândească la consens“, „compromisurile nu au nimic comun cu interesele românilor“, „niciun compromis nu este justificat“.²

Cu căciula în mână la Voiculescu

Și totuși în istoria războiului dintre Traian Bănescu și Dan Voiculescu există un compromis major.

În 2004, Partidul Umanist Român (PUR), partidul lui Dan Voiculescu, participase la alegeri într-o alianță electorală cu PSD, iar această alianță câștigase alegerile parlamentare. Traian Bănescu, candidatul Alianței DA (PNL-PD), câștigase alegerile prezidențiale în fața lui Adrian Năstase și avea susținerea UDMR pentru formarea unei majorități. Bănescu avea însă nevoie și de voturile parlamentarilor PUR pentru a impune un guvern.

Așa că face un compromis cu Dan Voiculescu.

După propria exprimare, în 2004, Bănescu se duce „cu căciula în mână“ la Voiculescu pentru a-i cere să intre la guvernare alături de PNL și PD. Și, tot potrivit lui Traian Bănescu însuși, Dan Voiculescu îl refuză. În martie 2014, Bănescu avea să povestească cum a fost nevoit să apeleze la Gheorghe Copos³ pentru ca acesta și alți lideri ai PUR să îl convingă pe Dan Voiculescu să intre la guvernare. „I-am dat lui Tăriceanu scaunul de premier după alegeri. În ce condiții: în

¹ BITV, 16 iunie 2016

² 4 decembrie 2009, miting electoral la București

³ Copos fusese ales senator din partea Partidului Umanist Român la alegerile din 2004. Avea să devină viceprim-ministru după intrarea PUR la guvernare.

condițiile în care Alianța DA pierduse alegerile. Noi luasem 32 de procente și PSD-ul 36 sau 37. Și atunci a trebuit să tractez PC-ul să facem o majoritate cu care să trecem Guvernul prin Parlament. Și să știți că am negociat cu Copos, nu cu... Cu Copos am negociat intrarea lor la guvernare, și nu cu Voiculescu. Pentru că Voiculescu nu a vrut. Eu am discutat cu Copos, l-a convins până la urmă. Cu Voiculescu am discutat, n-a vrut. Și pe urmă am discutat cu Copos.¹

Băsescu a câștigat alegerile prezidențiale. L-a învins pe Adrian Năstase. Dar, pentru el, nu este suficient. Vrea să-l distrugă pe Năstase.

PUR, care fusese surpriza alegerilor locale din 2004, obținând 6,01% din voturi la consiliile județene și 6,34% la votul pentru consiliile locale, făcuse apoi o simplă alianță electorală cu PSD, adică o structură care își încetase existența imediat după alegeri, fiecare dintre cele două partide constituindu-și propriul grup parlamentar. Voiculescu promisese că va susține candidaturile reprezentanților PSD pentru președinția celor două camere ale parlamentului. Imediat după anunțarea rezultatelor din turul doi al alegerilor prezidențiale, Băsescu îi cere lui Voiculescu să nu își respecte angajamentele față de PSD, iar PUR să nu-l susțină pe Năstase pentru șefia Camerei Deputaților.

Spre marea surprindere a lui Băsescu, Voiculescu refuză.

Este un moment-cheie pentru relația dintre Băsescu și Voiculescu. Băsescu tocmai a fost ales președinte și, cum se întâmplă de obicei, este înconjurat de aplaudaci, fani entuziaști și prieteni mai vechi sau mai noi care vor să-și demonstreze devotamentul. Adversarii de mai ieri se gudură pe lângă el, nimeni nu îi refuză absolut nimic, toată lumea este gata să-l servească.

Și totuși, Voiculescu face un gest din care nu are nimic de câștigat, un gest de neînțeles pentru Băsescu: alege să-și respecte cuvântul dat înaintea campaniei electorale. În ciuda presiunilor lui Băsescu,

¹ B1TV, 31 martie 2014

PUR votează reprezentanții PSD la președinția Camerei Deputaților și la cea a Senatului.

La Băsescu dezacordul se transformă repede în resentiment, iar resentimentul în ură. Și Băsescu – avea să spună mai târziu Voiculescu – „are un dar înăscut: urăște intens; cu metodă și pe termen lung”¹.

România nu poate rămâne fără guvern, iar singura formulă a unui guvern pro-european, cât de cât stabil, care să excludă partidul extremist PRM este cea a unei coaliții PNL-PD-PUR-UDMR. Dan Voiculescu înțelege ce înseamnă un compromis pentru un bine superior și PUR intră la guvernare. Dar ruptura dintre Băsescu și Voiculescu este, deja, definitivă.

GRIVCO

Invitația pe care Băsescu i-o face lui Voiculescu nu vine din senin. În 2003 și 2004, Traian Băsescu făcuse tot ce îi stătuse în putință să-i câștige bunăvoința lui Voiculescu. În ianuarie 2003, îl elogiase pe Voiculescu la Congresul PUR. În octombrie 2003, Băsescu și Stoilojan semnaseră cu Voiculescu un Protocol de colaborare pentru supravegherea modului în care se desfășoară referendumul pentru Constituție. (Semnarea protocolului este precedată de o întâlnire a celor trei la sediul companiei lui Dan Voiculescu, Grivco.) În noiembrie 2003, Băsescu, Stoilojan și Voiculescu se întâlniseră din nou, la inițiativa lui Băsescu, pentru a discuta despre modificarea legilor electorale.

În iunie 2004, la solicitarea lor, Băsescu și Stoilojan se întâlniseră de trei ori cu Voiculescu în încercarea de a-l convinge să se alăture alianței dintre PNL și PD. Toate aceste trei întâlniri se desfășoară fără informarea presei. Și toate au loc în biroul lui Dan Voiculescu de la Grivco.

¹ Dan Voiculescu, „Uniunea Social-Liberală – Ideea care l-a îngenuncheat pe Băsescu Traian”, Editura RAO, 2014

La câțiva ani după ce el însuși fusese, de mai multe ori și în secret, la Grivco, Băsescu avea să prezinte obsesiv sediul Grivco drept spațiul dezonoarei și al infamiei. Băsescu și propaganda lui aveau să construiască un șir de teorii ale conspirației potrivit cărora oricine a călcat vreodată la Grivco (oricine, mai puțin el, se înțelege) este rău.

În campania electorală pentru alegerile prezidențiale din 2009, Băsescu avea să vorbească mai mult despre Voiculescu și Grivco decât despre contracandidatul său la funcția de Președinte, Mircea Geoană. Iohannis – spune Băsescu – ar fi bun de premier, dar, pentru că decizia nominalizării lui s-a luat într-o întâlnire desfășurată la Grivco, același Băsescu refuză să îl desemneze; „guvernul Emil Boc a fost dărâmat de majoritatea de la Grivco”¹; „la sediul firmei domnului Voiculescu, la Grivco, s-au întâlnit cu Voiculescu în capul mesei”² ș.a.m.d.

Voiculescu, Grivco, Voiculescu, Grivco, Voiculescu, Grivco, de zeci de ori, în toate mitingurile și întâlnirile electorale ale lui Băsescu din 2009, pentru asmuțirea bazei PDL-iste.

Despre ce vorbește, totuși, Băsescu? Cine este atât de demonizată Grivco?

Grivco este Grupul Industrial Voiculescu & Co. S.A., firmă înființată în 1991. La data înființării firma avea 15 asociați, cel mai important dintre aceștia fiind Dan Voiculescu, și un capital social de 50 000 de dolari. Grivco a început ca o firmă de import-export, apoi a investit în media, transformându-se treptat într-o companie de tip holding, reunind un număr de alte companii din domenii diverse, de la agricultură și ceramică la energie.

Avea să devină una dintre cele mai mari companii cu capital privat românesc, cu o cifră totală de afaceri de peste 500 milioane de euro.

În cei peste 20 de ani de activitate, Grivco a fost unul dintre cei mai mari angajatori din România. Și unul dintre cei mai mari

¹ Traian Băsescu, miting electoral la Pitești, 8 noiembrie 2009

² Traian Băsescu, discurs la ședința Consiliului Director al PDL, 26 noiembrie 2009

contribuabili la bugetul de stat. Grivco a avut, direct și indirect, peste 10 000 de angajați. Compania a plătit impozite și taxe de circa 100 milioane de euro.

(Este doar o parte din ce au însemnat, și înseamnă, companiile familiei Voiculescu pentru economia românească. Taxele și impozitele plătite de-a lungul anilor de acestea sunt de sute de milioane de euro. Doar între 2004 și 2014, trustul contribuise la bugetul de stat cu 326 milioane de euro. Companiile fondate de Dan Voiculescu au creat zeci de mii de locuri de muncă. Mulți dintre ciracii lui Băsescu au fost la un moment dat, într-un fel sau altul, angajați ai lui Voiculescu.)

Și de ce au loc întâlnirile lui Dan Voiculescu la Grivco? În cazul întâlnirilor cu Băsescu și Stolojan în 2004, lucrurile sunt foarte simple: liderii Alianței DA solicitaseră chiar ei să se vadă în particular cu Voiculescu, iar acesta nu îi invitase la el acasă, ci acolo unde își petrecea cea mai mare parte a timpului, la birou.

Diferită, dar la fel de simplă, este și explicația pentru care la Grivco se desfășoară, în 2010, unele dintre negocierile pentru formarea Uniunii Social-Liberale. USL este o alianță între două partide mari (Partidul Social Democrat și Partidul Național Liberal) și un partid mic (Partidul Conservator)¹. Liderii PSD și PNL preferă să se întâlnească pe un „teren neutru”, nu la sediul vreunuia dintre partidele alianței. De altfel, marea majoritate a discuțiilor pentru formarea USL au loc în spații mai puțin formale, iar presa află de organizarea acestor întâlniri și le relatează pe larg.

Întâlnirile de la Grivco ale lui Dan Voiculescu cu liderii PSD și PNL, Victor Ponta și, respectiv, Crin Antonescu, atât de blamate de Băsescu, sunt la fel de legitime, legale și morale cum fuseseră cele cu Traian Băsescu și Theodor Stolojan din 2004. Diferența este că întâlnirile cu Ponta și Antonescu sunt mai transparente.

¹ Partidul Umanist Român și-a schimbat numele în Partidul Conservator la Congresul din 7 mai 2005.

Pe 28 decembrie 2004, guvernul din care fac parte PNL, PD, UDMR și PUR primește votul de investitură în Parlament. Nici zece zile mai târziu, pe 6 ianuarie 2005, președintele Traian Băsescu declară că este nevoie de alegeri anticipate „pentru a scăpa de o soluție imorală care se numește PUR“¹.

Așa începe public războiul dintre Băsescu și Voiculescu.

Traian Băsescu, despre care numai fanul său Mircea Cărtărescu ar fi putut crede că citește², are un vocabular limitat. Cu toate acestea, Băsescu vorbește limpede în interviul din ianuarie 2005 din *Adevărul* în care lansează tema „soluției imorale“. El spune clar că acțiunea imorală îi aparține: „Este o soluție politică pe care eu am negociat-o din nevoia instalării unui Guvern, dar ea mi se pare lipsită de moralitate“. Și avea să-și mențină afirmația până la sfârșitul celor două mandate. În interviul din 2014 în care avea să relateze cum a fost nevoit să i se adreseze lui George Copos, în urma refuzului lui Voiculescu de a intra la guvernare, Băsescu avea să fie, din nou, cât se poate de explicit: „Soluție imorală, am spus eu – și nici măcar nu mă adresasem lor, ci mie.“

Dar propaganda răstoarnă afirmația lui Băsescu. În ciuda propriilor spuse, Băsescu nu poate fi, pentru adulatorii săi, imoral, așa că propaganda se prefacă că imorală nu e modalitatea prin care Băsescu a rezolvat problema majorității parlamentare. „Imoral este PUR“, aveau să traducă afirmația lui Băsescu jurnaliștii și comentatorii săi. În iunie 2013, la 8 ani de la interviul în care Băsescu spusese limpede

¹ Interviul în *Adevărul*, 6 ianuarie 2005

² Întrebat în campania electorală din 2004 care este ultima carte pe care a citit-o, Băsescu a răspuns că citește *Levantul* de Mircea Cărtărescu. Cinci ani mai târziu, în campania electorală din 2009, avea să dea același răspuns la aceeași întrebare. „Cred că i-a plăcut fiindcă se petrece pe mare și cred că, fiind rimată, ritmată, i s-a părut lui mai simpatică“, explica în octombrie 2010, fără ironie, Mircea Cărtărescu.

că soluția imorală îi aparține, Hotnews, una dintre principalele platforme ale propagandei, avea să publice o scurtă (și, desigur, extrem de părtinitoare) istorie a partidului lui Dan Voiculescu. Titlul acesteia? „Istoria «soluției imorale»“¹.

„Soluția morală“

Așadar, PUR-ul lui Voiculescu este imoral. Morali sunt, în schimb, membrii Partidului Democrat (morală Elena Udrea, moralul Adriean Videanu, morală Roberta Anastase, moralul Vasile Blaga ș.a.m.d.).

Nu și partenerii lui Băsescu și ai PDL-ului din PNL. Liberalii, care, înaintea alegerilor din 2004, fuseseră mult mai bine plasați în sondaje decât PD-ul, cedaseră în mod misterios candidatura la Președinția României. În 2 octombrie 2004, cu mai puțin de două luni înainte de alegeri, avusese loc celebra dramoletă cu Băsescu anunțând printre lacrimi că îi ia locul președintelui PNL Theodor Stolojan. Un episod grotesc, rămas și acum nelămurit, care ar fi trebuit să-i îngrijoreze, nu să-i bucure pe liberali.

Ar fi trebuit, poate, ca liberalii să fie mai atenți la reacția pe care o avusese Dan Voiculescu la declarația tânguitoare a lui Traian Băsescu. „Un Traian Băsescu în fruntea țării și în fruntea unei coaliții care, prezumtiv, ar prelua guvernarea ar arunca definitiv România în haos, lucru la care se pricepe cel mai bine primarul Bucureștiului“, atenționează Voiculescu în 2 octombrie 2004 după anunțul retragerii lui Stolojan.

Ceea ce, din păcate pentru România, avea să se și întâmple.

În schimbul cedării funcției de Președinte, liberalii primesc funcția de premier și, neavând de ales imediat după alegeri (Traian Băsescu și înlocuitorul lui Theodor Stolojan la conducerea PNL, Călin Popescu Țăriceanu, candidaseră, practic, în tandem), Băsescu

¹ Hotnews, 21 iunie 2013

il desemnează prim-ministru pe Tăriceanu, care primește votul parlamentarilor PNL, PD, PUR și UDMR.

Dar Băsescu are o cu totul altă agendă. Atunci când, imediat după instalarea guvernului, Băsescu lansează tema „soluției imorale” și cere înlăturarea de la guvernare a PUR, ținta lui nu este doar Voiculescu. Băsescu încearcă să reia scenariul pe care îl folosise cu succes împotriva lui Victor Ciorbea în 1997-1998, adică să provoace o criză majoră care să ducă la căderea guvernului.

Băsescu vrea să scape de Tăriceanu și să își pună premierul lui. Vrea să distrugă PNL. Cu excepția lui Crin Antonescu, liderii liberali par să nu înțeleagă, în 2005, planul lui Băsescu. Nici măcar atunci când Valeriu Stoica, fost președinte PNL și apropiat al lui Traian Băsescu, începe o serie de atacuri publice la adresa conducerii partidului, susținând unificarea cu PD, liberalii nu par să se dezmeticească.

Voiculescu răspunde atacurilor lui Băsescu, acuzându-l, la rândul său, de demagogie, ipocrizie și iresponsabilitate. Nu cade în capcana lui Băsescu și nu provoacă demiterea guvernului Tăriceanu prin retragerea PUR din coaliția majoritară. El atrage public atenția liberalilor că Băsescu vrea să dizolve PNL în PD, pentru a crea un mare și docil partid prezidențial. La rândul lui, Călin Popescu Tăriceanu rezistă presiunilor lui Băsescu și nu demisionează, înțelegând în cele din urmă că, în ciuda promisiunilor, Băsescu nu l-ar mai nominaliza din nou pentru funcția de premier.

În aceste condiții, Băsescu vine cu o nouă soluție „morală”: Partidul Liberal Democrat (PLD), un partid nou, creat prin ruperea unei părți din PNL. Băsescu sparge PNL, partid datorită căruia devenise președinte al României și cu care era partener de guvernare, și îl pune în fruntea formațiunii nou create pe consilierul său prezidențial Theodor Stolojan. O serie de membri PNL, inclusiv unii lideri, i se alătură lui Stolojan. Ceilalți înțeleg, în sfârșit, că Băsescu nu le este nici prieten, nici partener, ci principalul adversar.

Tăriceanu și Voiculescu hotărăsc scoaterea PD de la guvernare. În 3 decembrie 2006, PC iese de la guvernare. Voiculescu anunță că își dorește un guvern minoritar al PNL care să fie susținut în Parlament de PC și PSD: „Adversarii noștri politici sunt PD și Traian Băsescu”. În 1 aprilie 2007, premierul Tăriceanu anunță restructurarea guvernului, prin înlăturarea miniștrilor care făceau parte din PD sau părăsiseră PNL pentru a se alătura partidului lui Stolojan. În 3 aprilie 2007, noul guvern Tăriceanu, un guvern minoritar, din care fac parte doar miniștri PNL și UDMR, este investit cu votul parlamentarilor PSD, PC și al celor din grupul minorităților naționale.

Traian Băsescu și partidul său (PLD nu este decât o anexă a PD; în decembrie 2007, după un an de existență, PLD dispare, fuzionând cu PD sub denumirea de Partidul Democrat Liberal – PDL) au avut însă suficient timp pentru a subordona serviciile secrete, pentru a ocupa funcții-cheie în sistemul judiciar, pentru a crea o clientelă recunoscutoare și un aparat de propagandă solid.

Comisia Voiculescu

Ideea suspendării lui Traian Băsescu din funcția de președinte al României îi aparține lui Dan Voiculescu, care vorbește pentru prima oară despre ea public într-o conferință de presă din septembrie 2006. În februarie 2007, decizia demarării procedurii de suspendare a lui Băsescu este luată oficial în Biroul Politic al Partidului Conservator.

În 28 februarie 2007, camerele reunite ale Parlamentului demarează procedurile pentru suspendarea din funcție a președintelui Traian Băsescu. Cu 258 de voturi pentru, 76 împotriva și 21 de abțineri, parlamentarii hotărăsc crearea unei Comisii comune de anchetă a Parlamentului României ca urmare a propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României.

Liderul Partidului Conservator, Dan Voiculescu, este ales președinte al Comisiei de anchetă. Ceilalți membri ai comisiei sunt: Valentin